

**საქართველოს უზენაესი სასამართლო
განჩინება
საქართველოს სახელით**

**საკასაციო საჩივრის დასაშვებობის
შემოწმების შესახებ**

№562აპ-18

მ-----ი ზ-----, 562აპ-18

წელი

ქ. თბილისი

13 მარტი, 2019

**საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
პალატამ შემდეგი შემადგენლობით:**

**გიორგი შავლიაშვილი (თავმჯდომარე),
პაატა სილაგაძე, პაატა ქათამაძე**

ზეპირი მოსმენის გარეშე შეამოწმა თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 2 ივლისის განაჩენზე მსჯავრდებულ ზ----- მ-----ის ინტერესების დამცველის, ადვოკატ ლ----- კ-----ის საკასაციო საჩივრის დასაშვებობის საკითხი და

გ ა მ ო ა რ კ ვ ი ა:

1. თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2017 წლის 9 ნოემბრის განაჩენით ზ----- მ-----ის ქმედება საქართველოს სსკ-ის 140-ე მუხლიდან გადაკვალიფიცირდა საქართველოს სსკ-ის 140-ე მუხლის პირველ ნაწილზე (2017 წლის 1 ივნისიდან მოქმედი რედაქცია). ზ----- მ-----ი, - დაბადებული 1-----სს, ნასამართლევია, –

ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 140-ე მუხლის პირველი ნაწილით (2017 წლის 1 ივნისიდან მოქმედი რედაქციით) და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 8 წლით. საქართველოს სსკ-ის 67-ე მუხლის მე-5 ნაწილის შესაბამისად, გაუქმდა თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2015 წლის 30 ივნისის განაჩენით ზ----- მ-----ის მიმართ დანიშნული პირობითი მსჯავრი - 3 წელი და საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-5 ნაწილის შესაბამისად, ბოლო განაჩენით დანიშნულმა სასჯელმა შთანთქა წინა განაჩენით დანიშნული სასჯელის მოუხდელი ნაწილი და საბოლოოდ ზ----- მ-----ს სასჯელად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 8 წლით.

ზ----- მ-----ს სასჯელის ათვლა დაეწყო ფაქტობრივი დაკავების დღიდან - 2017 წლის 1 მარტიდან.

2. აღნიშნული განაჩენი თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 2 ივლისის განაჩენით დარჩა უცვლელად.

3. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატამ დადგენილად მიიჩნია, რომ ზ----- მ-----მა 2017 წლის 24 იანვარს თავისი ნაცნობის - თ----- ხ-----გან გაიცნო 13 წლის ა-- მ-----ი, რომელთანაც 2017 წლის 25 იანვარს დაამყარა სქესობრივი კავშირი, რის შემდეგაც მისთვის ცნობილი გახდა, რომ ა-- მ-----ი იყო 16 წელს მიუღწეველი, მაგრამ მიუხედავად აღნიშნულისა, 2017 წლის 25 იანვრიდან იმავე წლის 4 თებერვლის ჩათვლით, რამდენჯერმე ჰქონდა მასთან სქესობრივი კავშირი თ-----ის სხვადასხვა ადგილებში, მათ შორის - თ-----ში, გ-----ში, გ-----ის დასახლებაში, ქართლის ქუჩის N---ში მდებარე გრიგოლ გიორგაძის საცხოვრებელ სახლში.

4. თ-----ის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის განაჩენი საკასაციო წესით გაასაჩივრა დაცვის მხარემ.

5. წარმოდგენილი საკასაციო საჩივრით დაცვის მხარე ითხოვს თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 2 ივლისის განაჩენის გაუქმებასა და ზ----- მ-----ის მიმართ გამამართლებელი განაჩენის გამოტანას.

6. კასატორის პოზიციით, ზ----- მ-----ი სქესობრივი კავშირის დამყარებამდე დაზარალებულის ასაკში არ დაეჭვებულა, ხოლო როდესაც მისი ასაკი შეიტყო, სქესობრივი კონტაქტი მასთან აღარ დაუმყარებია. საქმეში არ მოიპოვება პირდაპირი სახის მტკიცებულებები, რომლებიც უტყუარად დაადასტურებდა ზ----- მ-----ის მიერ ა-- მ-----თან სქესობრივი

კავშირის დამყარებამდე მისი ასაკის ცოდნას. კასატორი აგრეთვე უთითებს, რომ სასამართლოს მიერ საქართველოს სსკ-ის 140-ე მუხლის 140-ე მუხლის პირველ ნაწილზე გადაკვალიფიცირებით მსჯავრდებულის მდგომარეობა უფრო დამძიმდა.

7. საკასაციო პალატამ შეისწავლა საკასაციო საჩივარი და დაასკვნა, რომ იგი არ აკმაყოფილებს საქართველოს სსკ-ის 303-ე მუხლის მე-3 ნაწილის მოთხოვნებს, რის გამოც არ უნდა იქნეს დაშვებული განსახილველად, კერძოდ: საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 303-ე მუხლის მე-3 ნაწილი ამომწურავად იძლევა იმ საფუძველთა ჩამონათვალს, რომელთა არსებობის შემთხვევაში საკასაციო საჩივარი დასაშვებად ჩაითვლება, ასეთებია:

ა) საქმე მოიცავს სამართლებრივ პრობლემას, რომლის გადაწყვეტაც ხელს შეუწყობს სამართლის განვითარებასა და ერთგვაროვანი სასამართლო პრაქტიკის ჩამოყალიბებას;

ბ) საქართველოს უზენაეს სასამართლოს მანამდე მსგავს სამართლებრივ საკითხზე გადაწყვეტილება არ მიუღია;

გ) საკასაციო საჩივრის განხილვის შედეგად მოცემულ საქმეზე სავარაუდოა მსგავს სამართლებრივ საკითხზე საქართველოს უზენაესი სასამართლოს მანამდე არსებული პრაქტიკისაგან განსხვავებული გადაწყვეტილების მიღება;

დ) სააპელაციო სასამართლოს გადაწყვეტილება განსხვავდება მსგავს სამართლებრივ საკითხზე საქართველოს უზენაესი სასამართლოს მანამდე არსებული პრაქტიკისაგან;

ე) სააპელაციო სასამართლომ საქმე განიხილა მატერიალური ან/და საპროცესო სამართლის ნორმების მნიშვნელოვანი დარღვევით, რასაც შეეძლო არსებითად ემოქმედა საქმის განხილვის შედეგზე;

ვ) სააპელაციო სასამართლოს გადაწყვეტილება ეწინააღმდეგება მსგავს სამართლებრივ საკითხზე ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის კონვენციას და ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს პრეცედენტულ სამართალს;

ზ) კასატორი არასრულწლოვანი მსჯავრდებულია.

8. საკასაციო პალატას მიაჩნია, რომ მოცემულ სისხლის სამართლის საქმეში არ მოიპოვება არცერთი ზემოაღნიშნული საფუძველი.

9. დაზარალებული მოწმის - ა-- მ-----ის ჩვენებით დადასტურებულია, რომ მას შემდეგ, რაც მსჯავრდებულს დაზარალებულთან ჰქონდა პირველი სქესობრივი კავშირი, მისთვის ცნობილი გახდა, რომ ა. მ-----ი იყო 14 წლის, თუმცა, მიუხედავად ამისა, ზ. მ-----მა მასთან სხვადასხვა დროსა და ადგილას კვლავ დაამყარა ნებაყოფლობითი სქესობრივი კავშირი. ა-- მ-----ის ჩვენებას შეესაბამება დათვალიერების ოქმი, რომელიც სოციალურ

ქსელში ზ. მ-----ისა და ა. მ-----ის მიმოწერას ასახავს. თავად ზ----- მ-----მა თავი არ ცნო დამნაშავედ წარდგენილ ბრალდებაში, თუმცა დაადასტურა ფეისბუქის მეშვეობით ა-- მ-----თან მიმოწერის ფაქტი.

10. საკასაციო პალატა ასევე ვერ დაეთანხმება კასატორის პოზიციას ზ----- მ-----ის მიმართ საქართველოს სსკ-ის მე-3 მუხლის პირველი ნაწილის დარღვევის თაობაზე. „საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსში ცვლილების შეტანის შესახებ“ საქართველოს 2017 წლის 4 მაისის კანონით შეიცვალა საქართველოს სსკ-ის 140-ე მუხლის საკანონმდებლო კონსტრუქცია, მაგრამ როგორც ცვლილებამდე -

2017 წლის 4 მაისამდე, ისე ამჟამად მოქმედი რედაქცია დასჯადად აცხადებს სრულწლოვნის მიერ წინასწარი შეცნობით არასრულწლოვანთან სქესობრივი კავშირის დამყარებას (რაც ზ----- მ-----თან დაკავშირებით სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია). ამასთან, საქართველოს სსკ-ის 140-ე მუხლის (ძველი რედაქცია) სანქცია - 7-დან 9 წლამდე თავისუფლების აღკვეთა - შეესაბამება საქართველოს ამჟამად მოქმედი სსკ-ის 140-ე მუხლის პირველი ნაწილის სანქციას, რაც ასევე ითვალისწინებს 7-დან 9 წლამდე თავისუფლების აღკვეთას.

11. ვინაიდან მოცემულ შემთხვევაში არ იკვეთება საქართველოს სსსკ-ის 303-ე მუხლის მე-3 და მე-3¹ ნაწილებით გათვალისწინებული არცერთი გარემოება, საკასაციო საჩივარი დაუშვებლად უნდა იქნეს ცნობილი.

12. საქართველოს სსსკ-ის 303-ე მუხლის მე-3, მე-3², მე-3³, მე-4 ნაწილების შესაბამისად, საკასაციო პალატამ

და ა დ გ ი ნ ა :

1. მსჯავრდებულ ზ----- მ-----ის ინტერესების დამცველის, ადვოკატ ლ----- კ-----ის საკასაციო საჩივარი არ იქნეს დაშვებული განსახილველად.

2. განჩინება საბოლოოა და არ საჩივრდება.

თავმჯდომარე

გ. შავლიაშვილი

მოსამართლეები:

პ. სილაგაძე

პ. ქათამაძე